

Hedy Lamarr, al teatre

Vostès saben que la meva mare va fugir d'Europa a punt d'esclatar la guerra?

El dramaturg Carles Batlle (https://www.escriptors.cat/autors/batllec/pagina.php?id_sec=1332) (Barcelona, 1963) ha guanyat el Premi Frederic Roda de Teatre 2018 amb *Lamarr: natura morta* (<https://www.diba.cat/web/sala-de-premsa/-/lamarr-natura-morta-de-carles-batlle-guanya-el-premi-frederic-roda-de-teatre-2018>). El jurat n'ha destacat "la qualitat narrativa, de gran interès pel seu ritme dramàtic". Convocat per la Diputació de Barcelona (<https://www.diba.cat/web/sala-de-premsa/-/lamarr-natura-morta-de-carles-batlle-guanya-el-premi-frederic-roda-de-teatre-2018>) i l'Agrupació Dramàtica de Barcelona (ADB), aquest reconeixement està dotat amb 8.000 euros, impulsa l'edició del text i s'encarrega que l'obra es representi a diversos teatres de la demarcació de Barcelona. Llegim l'arrencada de *Lamarr: natura morta*, que se centra en la figura de l'actriu Hedy Lamarr (Viena, 9 de novembre de 1914 - Florida, 19 de gener de 2000), l'estrella de Hollywood que també va ser inventora.

Imatge promocional per a la pel·lícula "The Heavenly Body", 1944

Pròleg

(Música. En una gran pantalla, es projecta un vídeo breu de Hedy Lamarr. És de la mena de vídeos breus, antològics -fotografies i fragments de pel·lícules-, que s'acostuma a usar a la

---

<https://www.catorze.cat/noticia/10374/hedy/lamarr/al/teatre>

cerimònia dels Òscars per repassar la trajectòria d'un guardonat honorífic.

Quan el vídeo acaba, es projecten el text i la imatge següents:

ELECTRONIC FRONTIER FOUNDATION.

PREMI PIONEER 1997 HEDY LAMARR.

Per la invenció d'un sistema de comunicació destinat al control remot de torpedes.

Aplaudiments de fons. Tony surt, avança i s'atura davant del micròfon).

TONY: Moltes gràcies.

Moltes gràcies. La meva mare no ha pogut ser avui amb nosaltres. Li hauria agradat compartir..., li hauria agradat abraçar-los, i riure, i fins i tot plorar amb vostès... És un moment molt especial, molt entranyable. Molt esperat. Molt merescut... Llàstima.

La vida de Hedy Lamarr ha donat molts tombs... Molts... Vostès saben que la meva mare va fugir d'Europa a punt d'esclatar la guerra? O que va renunciar al luxe de l'alta societat vienesa per venir cap aquí? Oi que no? Hi ha tantes coses que ignoren!... En canvi, m'hi jugaria el que fos que tothom recorda que va pertànyer al Hollywood glamurós i salvatge dels grans estudis i de les grans estrelles. I que hi va tenir una vida plena d'escàndols! No us podeu imaginar les bestieses que s'han arribat a dir de la meva mare!

(Sona un telèfon mòbil que duu a la butxaca de l'americana... El treu i mira qui truca. És un telèfon relativament gros, com els de l'època. Arronsa les espatlles, alça les celles i somriu; demana

comprensió a l'auditori. Tothom ho entén: ?és ella.? Algunes rialles de fons.) Sí?

No.

No encara.

Estic a la meitat, mare.

Sí, et truco quan hagi acabat.

Jo també.

M'ha demanat que els saludi de part seva... (Aplaudiments de fons.) Gràcies... Bé, per on anava?... Això..., les bestieses que s'han dit de la meva mare... Sembla mentida que ?la dona més bonica del món? hagi estat capaç de fer tot el que diuen que va fer, no els sembla?... Això sí, hi ha un fet indiscutible: va desenvolupar un projecte científic de vital importància per a la pau del món (assenyala el cartell).

Ningú -i quan dic ningú és ningú-, ningú no va fer cas de les idees fantasioses d'aquella actriu de Hollywood. Per què haurien hagut de fer-ho? Com podia ser que una dona bonica també fos intel·ligent? Durant dècades, els Estats Units han tret partit d'aquell invent forassenyat. Tanmateix, durant dècades no han tingut prou coratge per reconeixen la paternitat... O potser hauria de dir la maternitat... Però el temps passa. I aquest gran país nostre sap admetre els seus errors i sap esmenar-los. Avui, per fi, la nació ha assumit públicament el gran mèrit de Hedy Lamarr, la seva impagable contribució a la ciència. Moltes gràcies. Des del seu llit, a casa, malalta, ella ens escolta (alça el telèfon). Moltes gràcies, Hedy! (Aplaudiments de fons.)

En senyal d'agraïment, la mare m'ha demanat que els faci donació d'aquest quadre (és la imatge de Renoir que il·lustra la primera pàgina d'aquesta obra; potser se'n podria veure la projecció). Diu que és l'últim que conserva de la seva col·lecció. He de confessar-los que no l'havia vist mai. Una natura morta... Unes taronges pel que sembla...

(Fosc progressiu.)

V?deo: https://www.youtube.com/watch?v=_id9l0KC5h4